

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obžalovanému **J. A. a spol.**, pre trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. a/, b/, d/. ods. 4 písm. a/ Tr. zák. a vo vzťahu k ods. 5 písm. b/, § 187 v štádiu prípravy podľa § 7 ods. 1 Tr. zák., účinného do 31. decembra 2005, prerokoval na verejnom zasadnutí konanom 3. februára 2011 v Bratislave odvolania obžalovaných **J. A., S. M. a R. S.**, ako aj odvolanie **prokurátora** Krajskej prokuratúry v Bratislave podané **v neprospech obžalovaných M. C. a I. Z.** proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 2. marca 2009, sp. zn. 6 T 2/03, a rozhodol

t a k t o :

I. Podľa § 258 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por., účinného do 31. decembra 2005, napadnutý rozsudok **sa zrušuje** vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu u obžalovaného R. S.

Podľa § 187 ods. 5 Tr. zák., účinného do 31. decembra 2005, a § 35 ods. 3 tohto Trestného zákona obžalovanému:

R. S., nar. X., trvale bytom S., prechodne bytom P., súkromnému podnikateľovi, číslo cestovného pasu X.

sa ukladá

súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák., účinného do 31. decembra 2005, na výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do **III. (tretej) nápravnovýchovnej skupiny.**

Zároveň **sa zrušuje** výrok o treste rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. júla 2002, sp. zn. 4 To 19/02, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušený výrok rozsudku obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

II. Podľa § 256 Tr. por., účinného do 31. decembra 2005, odvolania obžalovaných **J. A. a S. M.**, ako aj odvolanie **krajského prokurátora** vo vzťahu k obžalovaným M. C. a I. Z. **sa zamietajú.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 2. marca 2009, sp. zn. 6 T 2/03, boli obžalovaní **J. A., S. M. a R. S.** uznaní za vinných v bode 1/ z trestného činu nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi, a to obž. R. S. a S. M. podľa § 187 ods. 1 písm. a/ a písm. b/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. a obž. J. A. podľa § 187 ods. 1 písm. a/, b/ a /, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. a všetci traja v štádiu prípravy podľa § 7 ods. 1 Tr. zák. aj podľa ods. 5 písm. b/ § 187 Tr. zák., účinného do 31. decembra 2005 a obžalovaný S. M. v bodoch 2/ a 3/ citovaného rozsudku z toho istého trestného činu ale kvalifikovaného v bode 2/ v spolupáchateľstve podľa § 187 ods. 1 písm. a/ a b/, k ods. 5 písm. b/ v štádiu prípravy podľa § 7 ods. 1 Tr. zák., účinného do 31. decembra 2005 a v bode 3/ podľa § 187 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., účinného do 31. decembra 2005, na tom skutkovom základe že:

1/ obžalovaní J. A., S. M. a R. S.

s ďalšími doposiaľ nezistenými osobami v úmysle získať finančné prostriedky, obchodovali s omamnými látkami, ktoré chceli vyviešť do zahraničia a tam ich odpredať nezisteným osobám nasledovným spôsobom:

Obžalovaný R. S.

v presne nezistenej dobe a od presne nezistenej osoby zadovážil heroín o hmotnosti 4826 g so zastúpením účinnej látky 25 – 36 % hmotnostných z ktorého množstva by bolo možné vyrobiť 72 390 až 144 780 obvykle jednorazových dávok a hodnota ktorého predstavovala 600 726, 95 eur (18 097 500 Sk).

S. M. zakúpil osobné motorové vozidlo zn. P. s vybudovaným úkrytom v batožinovom priestore, pričom na zakúpenie vozidla mu požičal finančné prostriedky vo výške 12 000 DEM obžalovaný **R. S.** Následne obžalovaný **S. M.** poveril obžalovaného **J. A.**, aby heroín vyviezol do Š. Obžalovaný **J. A.** heroín ukryl do pripravovaného priestoru a s týmto vozidlom chcel 22. februára 2000 o 10,35 hod. prekročiť štátne hranice v B. na hraničnom priechode P. Na tomto priechode bol obžalovaný **J. A.** kontrolovaný zamestnancami C., pričom pri kontrole bol na motorovom vozidle nájdený vybudovaný úkryt v ktorom sa nachádzalo 10 ks balíčkov práškovej hmoty. Vykonanou expertízou v KEÚ PZ B. bolo zistené, že sa jedná o vyššie uvedený heroín.

1/ Obžalovaný S. M.

potom ako v presne nezistenej dobe od dosiaľ nezistenej osoby zadovážil heroín o celkovej hmotnosti 690 g s priemerom zastúpenej účinnej látky 17 - 19 % z ktorého množstvo by bolo možné vyrobiť 6 000 - 13 000 jednotlivých dávok, ktorých hodnota by predstavovala 49 790,8 eur (1 500 000 Sk) zabezpečil motorové vozidlo zn. V. s vybudovaným úkrytom v dutinách vozidla do ktorého ukryl zadovážený heroín.

Na hraničnom prechode bolo vozidlo podrobené colnej kontrole pri ktorej v motorovom vozidle zn. V. boli nájdené 2 balíčky práškovej hmoty. Vykonanou expertízou

Kriminalisticko-expertízneho ústavu PZ B. bolo zistené, že sa jedná o vyššie uvedený heroín. Obžalovaný S. M. dňa 20. júla 2000 opustil po polnoci územie SR v úmysle vycestovania do N. z dôvodu prevzatia finančných prostriedkov za vyvezený heroín avšak po zistení, že vozidlo prevážajúce heroín hraničný prechod neopustilo, vrátil sa späť do republiky.

1/ Obžalovaný S. M.

dňa 20. júla 2000 pri vykonaní domovej prehliadky v dome na ulici P. v ktorom spoločne býval s rodičmi bol v spálni domu nájdený hydrochlorid kokaínu s koncentráciou účinnej látky 69,8% o hmotnosti 0,271 g, z ktorého by bolo možné pripraviť 18-20 dávok drogy a hodnota ktorého predstavuje minimálne 298,95 eur (9 000 Sk),

pričom heroín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach zaradený do prvej skupiny omamných látok a kokaín je v zmysle zákona 139/1998 Z.z. zaradený do druhej skupiny omamných látok.

Za to boli obžalovaným J. A., S. M. a R. S. podľa § 187 ods. 5 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, u obžalovaného S. M. s použitím § 35 ods. 1 tohto zákona o úhrnnom treste, uložené tresty odňatia slobody vo výmerách u obžalovaného J. A. 8 (osem) rokov, u obžalovaného S. M. úhrnný vo výmere 9 (deväť) rokov a u obžalovaného R. S. 10 (desať) rokov.

Obžalovaní J. A. a S. M. boli podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. na výkon trestov zaradení do II. (druhej) nápravno-výchovnej skupiny a obžalovaný R. S. podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. bol na výkon trestu zaradený do III. (tretej) nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 55 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. boli uložené aj tresty prepadnutia vecí 816,06 eur (1 600 DEM), 37,78 eur (520 ATS), 63,37 eur (1 909 Sk), mobilného telefónu zn. N., motorového vozidla zn. P., V., dvoch technických preukazov na mená R. H. a M.. G. a 1 ks kovového lisu.

Tým istým rozsudkom boli obžalovaní M. C. a I. Z. podľa § 226 písm. c/ Tr. por., účinného do 31. decembra 2005, oslobodení spod obžaloby pre skutky kvalifikované obžalobou Krajskej prokuratúry v Bratislave, sp. zn. 1Kv 4/00, ako trestný čin nedovolenej

výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekursora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. a/ písm. b/ ods. 4 písm. a/ vo vzťahu k ods. 5 písm. b/ § 187 v štádiu prípravy podľa § 7 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť tak, že s ďalšími doposiaľ nezistenými osobami v úmysle získať finančné prostriedky obchodovali s omamnými látkami, ktoré chceli vyviezť do zahraničia a tam ich odpredať nezisteným osobám nasledovným spôsobom:

Obž. R. S. v presne nezistenej dobe a od doposiaľ nezistenej osoby zadovážil heroín o hmotnosti 4826 g, so zastúpením účinnej látky 26 až 30 % hmotnostných, z ktorého množstva by bolo možné vyrobiť cca 150 000 - 170 000 jednotlivých dávok a hodnota ktorého predstavovala sumu cca 35 000 000 Sk. Tento odovzdal obž. M. C. na zrealizovanie transportu do Š.. Za tým účelom obž. M. C. prostredníctvom obž. S. M. zakúpil osobné motorové vozidlo zn. G. s vybudovaným úkrytom v batožinovom priestore, pričom na zakúpenie vozidla mu zapožičal finančné prostriedky vo výške 12 000 DEM obž. R. S. a následne obž. M. C. vybavil prepis vozidla na osobu R. H. a pridelenie novej ŠPZ B.

Vzhľadom k tomu, že kuriér obž. M. C. odmietol transport realizovať z dôvodu, že na vozidle bol poškodený vybudovaný úkryt, obrátil sa so žiadosťou o pomoc na obž. S. M., ktorý spolu s obž. I. Z. zabezpečili opravu vozidla a pripravili ho na transport. Súčasne obž. S. M. poveril obž. J. A., aby heroín vyviezol do Š.

Obž. J. A. heroín ukryl do pripraveného priestoru a s týmto vozidlom chcel 22. februára 2000 o 10,35 hod. prekročiť štátne hranice v B. na hraničnom priechode P. Cestou na hraničný priechod ho sprevádzal a kontroloval obž. I. Z. na osobnom motorovom vozidle zn. V. Na hraničnom priechode bol obž. J. A. kontrolovaný zamestnancami C., pričom pri kontrole bol na motorovom vozidle nájdený vybudovaný úkryt, v ktorom sa nachádzalo 10 ks balíčkov práškovej hmoty. Vykonanou expertízou v KEÚ PZ B. bolo zistené, že sa jedná o vyššie uvedený heroín.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie obžalovaní J. A., S. M. a R. S., ktorí ich zahlásili prostredníctvom svojich obhajcov do zápisnice o hlavnom pojednávaní krajského súdu po vyhlásení rozsudku a ich odvolania smerovali proti výrokom o vine a treste. Obžalovaný S. M. písomne aj sám, ešte v zákonom stanovenej lehote, podal

odvolanie proti uvedenému rozsudku, ale nebolo bližšie odôvodnené, podobne ako odvolanie obžalovaného J. A.

Rovnako tak zahlásil odvolanie prokurátor krajskej prokuratúry po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a to v oslobodzujúcej časti výroku rozsudku týkajúcej sa obžalovaných M. C. a I. Z.. V odsudzujúcej časti napadnutého rozsudku týkajúcej sa obžalovaných J. A., S. M. a R. S. a aj pokiaľ išlo o výrok o prepadnutí vecí, sa prokurátor vzdal opravného prostriedku.

Z vyjadrení obhajcov obžalovaných J. A. a S. M. v rámci odvolacieho konania vyplýva, že namietajú skutkové zistenia prvostupňového súdu s tým, že vykonanými dôkazmi nebolo preukázané u obžalovaného J. A., že by bol ukryl drogy vo vozidle tak, ako sa mu kladie za vinu a že by bol mal vedomosť o tom, že vo vozidle sa prevážali drogy a u obžalovaného S. M. že nebolo preukázané, že by sa bol podieľal na prevoze drog (body 1/ a 2/ rozsudku) a že by bol vedel o drogách v byte (bod 3/ rozsudku) a navrhovali zrušiť napadnutý rozsudok vo výrokoch o ich vine a uložených trestoch a oslobodiť ich spod obžaloby podľa § 226 písm. c/ Tr. por., resp. vrátiť vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný R. S. prostredníctvom obhajcu v odôvodnení odvolania uviedol, že vykonanými dôkazmi nebolo vyvrátené jeho tvrdenie, že nevyvážal do zahraničia žiadne drogy, ale chcel iba prostredníctvom obžalovaného S. M., s ktorým ho zoznámil obžalovaný M. C., vyviezť 50 000 DM do Š. pre K. A.. Poukázal na to, že ani výpoveďou utajeného svedka, člena národnej protidrogovej jednotky, nebolo jednoznačne preukázané, že by on mal byť hlavou celej skupiny a že by on bol tou osobou, ktorá zadovážuje drogy a prostredníctvom ďalších spoluobžalovaných zabezpečuje ich transport do západnej Európy. Upriamil pozornosť na tú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku, že podľa výpovede utajeného svedka ani orgány národnej protidrogovej jednotky nevedeli zaradiť obžalovaných S. a C. akú úlohu zohrávali v hierarchii celej skupiny. Výpoveď spomenutého utajeného svedka považuje obžalovaný iba za hypotetickú, založenú na domnienkach a rovnako za nevierohodné považuje záznamy telekomunikačnej prevádzky, ktoré neboli urobené v súlade s § 88 ods. 2, ods. 4 vtedy platného Trestného poriadku a dnes už nie je možné preskúmať ich zákonnosť.

Vzhľadom na existujúcu dôkaznú situáciu by podľa tohto obžalovaného prichádzal do úvahy postup podľa § 226 písm. a/ alebo písm. c/ Tr. por., a preto navrhol, aby napadnutý rozsudok bol vo vzťahu k nemu zrušený podľa § 258 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a aby odvolací súd rozhodol sám podľa § 259 ods. 3 Tr. por. naznačeným spôsobom o jeho oslobodení spod obžaloby. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prostredníctvom obhajcu alternatívne navrhol, v prípade, že by odvolací súd nevyhovel jeho pôvodnému písomnému návrhu na oslobodenie spod obžaloby, aby mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody, ktorý by prichádzal do úvahy.

Prokurátor krajskej prokuratúry v odôvodnení odvolania uviedol, že vzhľadom na spáchanú trestnú činnosť je logicky zrejmé, že obžalovaní konali v značnom utajení a zbytočne do ich trestnej činnosti nezasvecovali iné osoby. V súvislosti s obžalovanými M. C. a I. Z. dal do pozornosti vyhodnotenie záznamov o odposluchu telekomunikačnej prevádzky. Z časti týchto záznamov robil také závery, že z nich vyplýva, že malo ísť o prevoz drog a že sa na tom podieľali aj obvinení M. C. a I. Z.. Uviedol, že tieto záznamy boli získané zákonným spôsobom a že krajský súd uvedené poznatky z odposluchov nebral na zreteľ. Preto sa nestotožňuje so záverom krajského súdu, že nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaní M. C. a I. Z. sa podieľali na páchaní trestnej činnosti s ďalšími obžalovanými.

Z uvedených dôvodov krajský prokurátor navrhol zrušiť napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa obžalovaných M. C. a I. Z. a vec vrátiť Krajskému súdu v Bratislave na nové prejednanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vykonal odvolacie konanie vo vzťahu k obžalovaným J. A. a R. S. ako proti ušlým podľa § 302 ods. 1 a nasl. Tr. por., účinného do 31. decembra 2005, ktorý bolo a je potrebné v rámci daného trestného konania aplikovať, pretože u obžalovaného R. S. bolo zistené pretrvávajúce dôvody na taký postup v zmysle citovaného ustanovenia, aký po vyhlásení napadnutého rozsudku uplatnil už krajský súd a u obžalovaného J. A. boli skutočnosťami odôvodňujúce taký postup zistené v priebehu začatého odvolacieho konania na odvolacom súde.

Podľa § 254 ods. 1 a 2 Tr. por. preskúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe odvolania prokurátora tú časť napadnutého rozsudku, ktorá sa týkala obžalovaných M. C. a I. Z. a konanie tej časti rozsudku predchádzajúce a na základe odvolaní obžalovaných J. A., S. M. a R. S. preskúmal výroky napadnutého rozsudku, ktoré sa ich dotýkali, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že čiastočne je dôvodné odvolanie obžalovaného R. S., nie však vo výroku o vine, ale iba vo výroku o treste a nie sú dôvodné odvolania obžalovaných J. A. a S. M. a ani odvolanie krajského prokurátora týkajúce sa obžalovaných M. C. a I. Z.

Preto na podklade doplneného dokazovania dotýkajúceho sa možného uloženia trestu obžalovanému R. S. zmenil odvolací súd výrok o treste tomuto obžalovanému a uložil mu súhrnný trest odňatia slobody a pokiaľ ide o odvolania obžalovaných J. A. a S. M., ako aj odvolanie krajského prokurátora, tieto podľa § 256 Tr. por. zamietol.

Čo sa týka rozhodnutia o vine obžalovaných J. A., S. M. a R. S., bol skutkový stav súdom prvého stupňa správne zistený, v súlade so zásadou uvedenou v ustanovení § 2 ods. 5 Tr. por. a opiera sa o dôkazy vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, ktorý sa mal na danú vec aplikovať a dôkazy boli aj vyhodnotené podľa zásad uvedených v § 2 ods. 6 Tr. por.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 125 Tr. por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, tú sa má na mysli predovšetkým obhajoba obžalovaných, že malo ísť len o prevoz peňazí do zahraničia na pomoc K. A., ktorej ani najvyšší súd neveril a akými úvahami sa súd spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si navzájom odporovali a v tej súvislosti uviedol prečo, pokiaľ išlo o priamy dôkaz výsluchom utajeného svedka, považoval ho vo vzťahu k uvedeným trom obžalovaným za nepochybniteľný a presvedčivý a naopak prečo vo vzťahu k ďalším dvom obžalovaným M. C. a I. Z. mu ani tento dôkaz nepostačoval na nepochybný záver o vine týchto dvoch obžalovaných.

Vo vzťahu k obžalovaným J. A., S. M. a R. S. vykonané dôkazy, predovšetkým výpoveď utajeného svedka, člena národnej protidrogovej jednotky, v nadväznosti na výsledky ohliadok motorových vozidiel, zaistených vecí, znaleckých posudkov, výsluchov svedkov zameraných na prevody motorových vozidiel, ich pohyb i osôb v nich a ostatné dôkazy, ktoré objasňujú vzájomné väzby medzi obžalovanými a ich činnosť a ktoré potvrdzujú vierohodnosť toho, čo uvádzal vo svojej výpovedi utajený svedok, čo mu bolo známe zo sledovania a monitorovania celej skupiny osôb, možno uzavrieť, že presvedčivým spôsobom bola trestná činnosť týchto troch obžalovaných preukázaná tak, ako sa uvádza v bodoch 1 až 3 napadnutého rozsudku.

Neobstojí ani odvolacia námietka obžalovaného R. S., že ani z výpovede utajeného svedka nevyplýva v akom postavení v hierarchii celej skupiny bol tento obžalovaný a v čom by mala spočívať jeho trestná činnosť. Svedok podrobne uviedol, na základe akých poznatkov sa dopracovali k osobe najprv obžalovaného S. M. a preverovali jeho činnosť a následne na to sa odhalila činnosť celej skupiny. Potom procesne vykonané dôkazy o pohybe a činnosti osôb obžalovaných potvrdzovali tie skutočnosti, o ktorých z vlastného pozorovania vedel utajený svedok, člen národnej protidrogovej jednotky. Z jeho výpovede a napokon aj z výpovedí obžalovaných v prípravnom konaní (tie, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prečítané podľa § 207 ods. 2 Tr. por.) vyplýva, že konanie obžalovaných J. A. a S. M. nadväzovalo na konanie obžalovaného R. S., ktorý bol hlavným iniciátorom tejto trestnej činnosti, ibaže obžalovaní vypovedali, že to všetko bolo robené za účelom prevozu peňazí a nie drog, avšak tejto obhajobe obžalovaných neuveril ani najvyšší súd.

Správne zistenému skutkovému stavu v bodoch 1/ a 3/ napadnutého rozsudku zodpovedá aj príslušná právna kvalifikácia skutkov, tak ako sa uvádza v napadnutom rozsudku, s ktorou sa najvyšší súd stotožňuje. Treba poznamenať, že trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný (§ 2 ods. 1 Tr. zák.). Nový Trestný zákon účinný od 1. januára 2006 č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, nie je pre obžalovaných priaznivejší. Preto krajský súd správne postupoval, keď aplikoval Trestný zákon č. 140/1961 Zb., v znení jeho neskorších zmien a doplnkov.

Výrok o treste napadnutého rozsudku u obžalovaného R. S. bolo treba zmeniť, lebo mu mal byť uložený súhrnný trest, ale krajský súd nevykonal dôkaz prečítaním obsahu

trestného spisu toho istého súdu, sp. zn. 1 T 18/01. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rámci odvolacieho konania, na verejnom zasadnutí, doplnil dokazovanie v tomto smere, z ktorého vyplýva, že obžalovaný R. S. bol rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 7. februára 2002, sp. zn. 1 T 18/01, na rozdiel od obžaloby, ktorá mu kládla za vinu trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., účinného do 31. decembra 2005, uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 11. mája 2000, v čase od 14.00 hod. až do 14.30 hod., keď bol poškodený M. Š., prezývaný H., pracovníkom reštaurácie L. v B. za to, že obťažoval hostí, bezdôvodne dal za stolom sediacemu obžalovanému R. S. facku, nadával mu a vyzýval ho, aby ho zastrelil, vyvedený mimo záhradnú časť reštaurácie, na roh P. a L. ulice, vo vulgárnych výrokoch na adresu obžalovaného a jeho matky pokračoval, obžalovaný sa spolu s ďalším nezisteným mužom za poškodeným rozbehli, pričom obžalovaný držal v ruke pištoľ ráže 9 mm, nezistenej značky, počas následnej bitky medzi poškodeným M. Š. na jednej strane a obžalovaným R. S. a nezisteným mužom na strane druhej došlo z pištole, ktorú držal obžalovaný v ruke, k výstrelu smerom k poškodenému, ktorý utrpel strelnú ranu prednej hrudnej steny vľavo, so zakrvácaním do dutiny brušnej, po strelnom prerušení bedrovej tepny, po priestrele brucha a zastrele do sedacieho svalu – zranenie, ktorému na mieste podľahol.

Krajský súd za to uložil obžalovanému R. S. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov, so zaradením na jeho výkon do I. nápravno-výchovnej skupiny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní, na podklade odvolania krajského prokurátora, rozsudkom z 24. júla 2002, sp. zn. 4 To 19/02, zrušil vyššie uvedený rozsudok krajského súdu a rozhodol sám vo veci na podklade toho istého skutkového stavu tak, že uznal obžalovaného R. S. za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 a ods. 2 Tr. zák., účinného do 31. decembra 2005, a podľa § 224 ods. 2 tohto Trestného zákona uložil obžalovanému R. S. trest odňatia slobody vo výmere 3 a ½ (tri a pol) roka, na výkon ktorého ho podľa § 39a ods. 2 písm. a/ uvedeného Trestného zákona zaradil do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny.

Keďže v teraz posudzovanej trestnej veci sa obžalovaný R. S. dopustil trestného činu skôr ako bol v inej veci, vyššie uvedenej, súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci

rozsudok za iný jeho trestný čin. Súd prvého stupňa v uvedenej veci vyhlásil rozsudok 7. februára 2002 a trestný čin v bode 1/ teraz napadnutého rozsudku, ktorého sa dopustil obžalovaný R. S., bol dokonaný 22. februára 2000. Preto bolo treba v zmysle § 35 ods. 3 Tr. zák., účinného do 31. decembra 2005, uložiť obžalovanému R. S. súhrnný trest. Po doplnení naznačeného dokazovania Najvyšší súd Slovenskej republiky tak aj urobil. Pritom uložil obžalovanému R. S. súhrnný trest odňatia slobody v takej istej výmere, v akej mu ho uložil aj krajský súd. Vzhľadom na neexistenciu odvolania prokurátora, ktoré by smerovalo v neprospech tohto obžalovaného, nebolo možné mu uložiť prísnejší trest.

Je však možné očakávať, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu i všetky kritéria rozhodné z hľadiska ukladania trestov podľa § 23 ods. 1 a § 31 ods. 1 Tr. zák., účinného do 31. decembra 2005, že i takýto trest splní svoj účel.

Podobne aj u ďalších dvoch obžalovaných J. A. a S. M. považuje odvolací súd výroky o uložených trestoch odňatia slobody za zákonu zodpovedajúce a zohľadňujúce účel trestov i kritéria pre ich výmeru, predovšetkým z hľadiska stupňa spoločenskej nebezpečnosti trestných činov, pričom v tej súvislosti treba zdôrazniť rozsah trestnej činnosti, v akom množstve boli zadovážené, prechovávané a prevážané drogy, aké množstvo obvykle jednorazových dávok bolo možné z nich pripraviť a aký prospech tým obžalovaní sledovali. Uložené tresty dostatočne zohľadňujú i možnosti nápravy a pomery páchatel'ov.

Zákonu zodpovedá aj zaradenie obžalovaných J. A. a S. M. na výkon trestov odňatia slobody do II. (druhej) nápravno-výchovnej skupiny, za použitia § 39a ods. 3 v čase činu účinného Trestného zákona. Tieto výroky sú v napadnutom rozsudku primerane odôvodnené a niet k nim zo strany odvolacieho súdu žiadnych výhrad. Napokon zmeniť tieto výroky v neprospech obžalovaných by v odvolacom konaní, z už vyššie naznačeného dôvodu, ani nebolo možné. Zaradenie obžalovaného R. S. na výkon trestu odňatia slobody do III. (tretej) nápravno-výchovnej skupiny plne zodpovedá v čase činu platnému a účinnému zneniu § 39a ods. 2 písm. c/ Trestného zákona.

Čo sa týka trestov prepadnutia veci nie je výrok napadnutého rozsudku primerane odôvodnený a zrejme mal súd skôr na mysli zhabanie veci, pretože inak by musel konkretizovať, ktorá vec ktorému z obžalovaných vlastnícky patrila.

K odvolaniu krajského prokurátora je treba uviesť, že aj Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje so záverom krajského súdu, že vo vzťahu k obžalovaným M. C. a I. Z. nebola dôkazná situácia taká jednoznačná, z hľadiska preukazovania ich viny, ako to bolo u obžalovaných J. A., S. M. a R. S.. Treba prisvedčiť prokurátorovi, že odposluchy telefonických hovorov boli urobené na základe príkazu sudcu príslušného krajského súdu, no na druhej strane sa nemožno stotožniť s konštatovaním krajského prokurátora, že by krajský súd sa s týmito dôkazmi nevyrovnal a absolútne nebral na zreteľ.

Krajský súd naopak poukázal na to, že pokiaľ ide o prepisy záznamov odposluchov telefonických hovorov, tieto hodnotil ako každý iný dôkaz, pričom zároveň konštatoval, že nebolo možné presne identifikovať, či skutočne telefonické hovory prebiehali medzi osobami, ktoré boli bezprostredne vo veci zainteresované. S týmto sa možno stotožniť. Bolo síce na základe nich vážne podozrenie, že aj obžalovaní M. C. a I. Z. mali byť zainteresovaní na zabezpečení prepravy drog, avšak pre záver o vine nepostačujú indície.

Dôkazný problém bol v tom, že tým častiam záznamov o odpočúvaní telefonických hovorov, na ktoré poukázal krajský prokurátor v odvolaní, ani v spojení s inými dôkazmi nemožno pripisovať takú ich relevanciu akú z nich vo vzťahu o vine obžalovaných M. C. a I. Z. vyvodzoval krajský prokurátor. K častiam záznamov telefonických hovorov, ktoré sú zadokumentované na tých číslach listov trestného spisu, na ktoré v odvolaní poukázal krajský prokurátor, si sám prokurátor priradil svoj komentár, kto z hovoriacich čo má na mysli a že má ísť o prevoz drog. To čo je uvedené v komentári prokurátora uvedenom v odvolaní, z týchto záznamov s istotou nevyplýva. Treba dať za pravdu krajskému súdu, že dokonca jednotlivé rozhovory s istotou ani nemožno stotožniť s osobami obžalovaných M. C. a I. Z.

V danej súvislosti odvolací súd poznamenáva, že pokým vo vzťahu k obžalovaným J. A. a S. M. v spojitosti s tým, že priamo bol obžalovaný J. A. pristihnutý pri prevoze drog, že u S. M. bolo zdokumentované, že v čase, keď bolo vozidlo prevážajúce drogy v skutku pod bodom 2/ napadnutého rozsudku kontrolované a drogy nájdené, bol obžalovaný s cieľom uvedeným v tomto skutku v zahraničí a po zistení, že vozidlo prevážajúce heroín neopustilo hraničný priechod, vrátil sa späť a napokon že aj u neho v byte boli neskôr nájdené drogy

a v spojitosti s výpoveďou utajeného svedka, bolo možné uzavrieť, že išlo o trestnú činnosť týchto obžalovaných, v nadväznosti na konanie obžalovaného R. S., taký jednoznačný záver nemožno urobiť aj vo vzťahu k obžalovaným M. C. a I. Z., keď navyše dôkazy, na ktoré poukázal krajský súd, napr. výpoveď svedkyne M. vo vzťahu k obžalovanému I. Z., spochybňovali závery obžaloby.

Preto rozhodnutie krajského súdu na základe neistej dôkaznej situácie o vine obžalovaných M. C. a I. Z., v pochybnostiach v ich prospech, bolo vydané v súlade so zákonom, a preto bolo odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuté.

Na základe týchto dôvodov rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako sa uvádza vo výroku tohto rozsudku.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 3. februára 2011

JUDr. Milan K a r a b í n , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová

